

[Hougaard.]

Amtsskolekonsulenterne har været udmærkede rådgivere for skolekommissioner og sogneråd — ikke mindst i en tid, da man har måttet omlægge skolevæsenet i mange kommuner landet over, har de betydet meget — og naturligvis på samme måde som rådgivere for skoledirektionerne. Amtsskolekonsulenterne har i høj grad været vejledende for mange, navnlig yngre lærere. I virkeligheden er det jo nemlig først, når man har fået sin lærereksamen og kommer ud og skal virke som lærer, man skal til at lære, hvordan man skal være lærer, og så står mange yngre lærere tit tvivlrådige og vaklende overfor problemerne, måske navnlig i de små skoler. Som vejledere for disse lærere har amtsskolekonsulenterne udført et storartet stykke arbejde rundt omkring. Og der er en ting, jeg særlig vil fremhæve: det er velgørende, at amtsskolekonsulenterne ikke optræder som inspektører, men virkelig som konsulenter, som enhver lærer frejdigt kan spørge til råds.

I § 57 i tilsynsloven af 1933 står der:

„Denne lov gælder ikke for Færøerne.“
Det gjorde den ikke dengang, og det gør den ikke nu, og man har derfor ikke nogen amtsskolekonsulent på Færøerne. Man har dér klaret sig på forskellig måde.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget og af ministerens fremsættelse, har man, i tiden fra den første bevilling blev givet i 1870 og til 1938, gennemført tilsynet med skolerne under en bygdeinspektion, der vistnok navnlig tog sig af tilsynet med bygningerne. Ved at se, hvad der foregik herhjemme, fandt man ud af, at man også burde have et mere fagligt betonet tilsyn på Færøerne, og i 1938 indrettede man sig med et tilsyn, der bestod af to lærere plus en idrætsinspektør. Det eksisterede til 1953, da man nedlagde idrætsinspektørstillingen, og man henstiller nu deroppefra, at man får en landsskolekonsulent. Herom har ministeren så fremsat forslag. På grundlag af de erfaringer, vi har gjort herhjemme, vil jeg anbefale dette forslag, som det er udformet.

Lovforslagets § 1, punkt 2, betegner en ajourføring, som min gruppe kan tiltræde. Jeg skal på min gruppes vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Johan Poulsen: Jeg vil først takke den højtærede undervisningsminister for fremsættelsen af det foreliggende lovforslag. Det vil, hvis det bliver gennemført, ændre den gældende lov, lov nr. 199 af 12. april 1949 om lønninger og pensioner for lærere ved folkeskolen på Færøerne, på to områder.

Den første ændring, der indeholdes i lovforslagets § 1, punkt 1, er en tilføjelse til lovens § 2 og går ud på, at der for folkeskolen på Færøerne ansættes en skolekonsulent, der skal være pædagogisk rådgiver for skoledirektionen samt vejleder og rådgiver for de under skoledirektionen hørende folkeskoler. Vedkommende, der skal udnevnes af kongen, lønnes med 5 700 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 600 kr. til 8 100 kr.

I bemærkningerne til lovforslaget udtales med hensyn til skolekonsulentens virksomhed og stilling, at de i lov nr. 200 af 12. april 1949 om det kommunale skolevæsens styrelse og tilsyn indeholdte bestemmelser om amtsskolekonsulenterne vil kunne være retningsgivende under hensyntagen til Færøernes særlige forhold; men man finder det mest hensigtsmæssigt, at der herom udfærdiges en instruks efter nærmere forhandling med Færøernes skoledirektion.

Vi har hidtil ikke haft nogen skolekonsulent på Færøerne; derimod har vi siden 1870—71 haft en bygdeskoleinspektion, der har været besørget af 3 folkeskolelærere, fra 1938 kun af 2 samt en særlig idrætsinspektør. Deres arbejde har mere taget sigte på en inspektion af skolebygninger, undervisningsmateriel og undervisningen end på at være vejledende for lærerne med henblik på nyere og tidssvarende metoder for undervisningen. Efter at amtsskolekonsulentordningen ved skoletilsynsloven af 1933 var gennemført i det øvrige kongerige,